

paa hvilke Laanet kan faas, er acceptable, det vil sige saa gode, som det under de for Tiden raadende Pengeforhold vil være muligt at opnaa. Under første Behandling blev der fremsat Ønsker om en Række Oplysninger om forskellige Forhold, bl. a. vedrørende Kassebeholdningen, og disse Oplysninger foreligger i Bilagene til Udvalgets Betænkning. Der findes der en Række Tal, som giver Svar paa de Spørgsmaal, der blev stillet angaaende Varebeholdningerne og angaaende de forskellige Kassebeholdninger i Statskassens forskellige Afdelinger. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at kommentere disse Tal — de taler jo tilstrækkeligt for sig selv og viser tydeligt, hvorledes en betydelig Del af Kassebeholdningen er beslaglagt til Varebeholdninger.

Man har i Udvalget drøftet Betimeligheden af, at man ved fremtidige Laan ikke nøjedes med som ved det foreliggende at henvende sig til de 5 store Hovedbanker, og henstiller til Finansministeren, at han, naar han forbereder fremtidige Laan, ogsaa vil tænke paa de sammensluttede Sparekasser og den Sammenslutning af Provinsbanker, der er, og dette har Ministeren lovet at tage Hensyn til ved saadanne fremtidige Overvejelser.

Endvidere har man været noget betænkelig ved de hurtigt efter hinanden følgende Tilbagebetalinger af Statsgældsbevislaanene, som vil komme om en Aar-række, og har bedt Finansministeren overveje Muligheden for at optage et større Konsolideringslaan, naar det kan lade sig gøre. Ogsaa til denne Henstilling har Ministeren lovet at laane Øre.

Jeg skal ikke sige mere om Sagen, men indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger, til Vedtagelse af Tinget.

Finansministeren (Brandes): Udvalget har enstemmigt indstillet Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, og jeg har derfor intet at sige derom. Dernæst har Udvalget henstillet til Finansministeren ved Forberedelse af fremtidige Laan at tage Sparekasser og Provinsbankernes Sammenslutning med i sine Overvejelser. Jeg skal herom sige, at det lykkeligste vilde jo være, at Finansministeren ikke skulde overveje fremtidige Laan, men jeg kan ikke nægte, at Forholdene vel kan blive saaledes, at en Finansminister nødes til dette. I Tilfælde af, at det skulde blive mig, skal jeg rette mig efter denne Henstilling saa vidt muligt. Og hvad den anden Henstilling

angaar, at Finansministeren ogsaa ved en saadan Lejlighed skal „undersøge Mulighederne for Optagelse af et større Konsolideringslaan“, skal jeg ogsaa paa dette Punkt sige, at jeg skal imødekomme Udvalget ved at tage en saadan Mulighed under Overvejelse. Men jeg kan jo ikke skjule for mig selv, at der er fra Muligheden noget langt til Tankens Virkeliggørelse. Virkeliggørelsen kan jeg i dette Øjeblik ikke sige noget om; Muligheden skal blive taget under Overvejelse.

Jeg vil saa gerne i Tilslutning til de Oplysninger angaaende Statens Indtægt og Udgift, der findes vedføjet Betænkningen, give nogle Oplysninger af udfyldende Art til, hvad jeg tidligere har tilladt mig at fremføre. Spørgsmaalet er jo simpelthen dette: Vil Indtægt og Udgift dække hinanden i indeværende Finansaar? og, da man ikke vel kan vente, at dette vil ske: Hvor stort vil da Underskuddet blive? Hvorledes vil Indtægten stille sig? Det er det første. Derom kan jeg give nogle Oplysninger for de 2 Maaneder, som er gaaet af dette Finansaar. Hvad først angaar Forbrugsafgifterne, der er saa stor en Del af vor Indtægt, maa jeg sige, at disse er gaaet endog meget rigeligt ind, naar de tages alle tilsammen — ikke Tolden, for Tolden har svigtet; hvad man jo paa Forhaand kunde vente. For disse 2 Maaneders Vedkommende er Tolden 2 Mill. Kr. ringere end i Fjor. Da var Toldindtægterne for April—Maj Maaned 7'249'000 Kr. — jeg skal for Nemheds Skyld nævne runde Tal —, og den er i disse 2 Maaneder af indeværende Finansaar 5'154'000 Kr. Ligeledes er den almindelige Spiritusafgift naturligt gaaet ned, da Spiritus jo ikke fremstilles i samme Omfang, som det endnu var Tilfældet i Fjor. Da var Spiritusafgiften allerede delvis hemmet ved Fremstillingens Standsning, men den var dog med et rundt Tal 1'400'000 Kr. i disse 2 Maaneder. Nu er den kun 152'000 Kr. Men samtidig er Tillægsafgiften paa Spiritus kommet til, og den har for disse 2 Maaneder givet 3'600'000 Kr. mod 1'300'000 Kr. i Fjor. Samtidig har Tillægsafgiften paa Vin for disse 2 Maaneder givet 3'100'000 Kr. Det viser sig, at der ikke var saa lille en Beholdning af Vin i Landet, den Gang man i Efteraaret indførte den overordentlige Tillægsafgift, og det har altsaa ogsaa vist sig, at denne kunde blive meget indbringende for Statskassen. Ølskatten giver noget mere i Aar end i Fjor, dog ikke mere end 200'000 Kr., hvad man kunde undre sig over, efter som Ølskatten er betydelig forhøjet, og der oven i Købet er lagt Skat paa det saakaldte